

Abstrakt

Hlavním tématem této diplomové práce je rekonstrukce starého domu. Ta je pojata v rámci „material culture studies“, kdy je hmotný objekt (dům) východiskem pro studium lidských hodnot, vztahů, pocitů a postojů. Byly zkoumány v rámci kvalitativního výzkumu, v lokalitě nedaleko Prahy, která svou současnou dynamikou odpovídá kontextu zvoleného tématu – to se odehrává na pozadí širší úvahy o vztahu „starého a/ versus nového“ a vztahu „města a/ versus venkova“.

Práce je uvedena teoretickou částí, věnovanou současným fenoménům suburbanizace a snu o rodinném domě a vymezení protikladu „starého“ a „nového“ domu. Následuje exkurz o „ruině“ a jejích sociálních signálech a souvislostech.

Těžištěm práce je pak empirická část, zaměřená na příběhy konkrétních rekonstrukcí a na analýzu významů, které zde vyplouvají na povrch. Sledujeme zvláštní „proměnu ruiny v domov“, vzájemné ochočování mezi člověkem a starým domem, a vnitřní dynamiku tohoto procesu. V ní dochází nejen k adaptaci objektu, ale i k vývoji jeho obyvatel – v překonávání překážek, učení se, seberealizaci, pocitu společného díla, zájmu o „paměť“ místa, určité svobodě a bezprostřednímu vztahu k svému domu (a domovu). Je kontrastována vůči anonymitě produkovaných novostaveb – je alternativou, která zároveň vypovídá o tom, zda a co mohou současní lidé postrádat, hledat a nacházet.